

φινιστων λαμβάνει ἐπιστολήν τοῦ λοχαγοῦ Κονολλὺ εὐρισκομένου ἐν Καθούλ καὶ ἀγγέλλοντος τὸ ὀδυνηρὸν τέλος τοῦ ἀπεσταλμένου.

Ἡ ταγματάρχης Πόττιγγερ εἶχε τότε τὴν πολιτικὴν διεύθυνσιν καὶ μόλις ἀναλαβὼν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ᾔρξατο τῶν διαπραγματεύσεων. Οἱ προτεινόμενοι ὅροι ἦσαν, ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ θὰ ἐγκατέλειπον ἅπαν τὸ πυροβολικὸν αὐτῶν πλὴν ἐξ τηλεβόλων, ὅτι θὰ παρέδιδον ἅπαντας τοὺς θησαυροὺς, καὶ ὅτι οἱ ἔγγαμοι θὰ εἰδίδοντο ὡς ὁμηροὶ μετὰ τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν.

Ἐνταῦθα ἀπαντῶμεν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ κ. Εὐρε ἀπλᾶς τινὰς γραμμὰς, αἷς δὲν δύνανται ν' ἀναγνώσῃ τις ἄνευ ὀδυνηρᾶς συγκινήσεως. Ἡ ὕστεραία τῆς σφραγῆς τοῦ Νάγτεν ἦτο ἡ 25 δεκεμβρίου, ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων. Χριστούγεννα! ἡμέρα τῶν ἀγγλικῶν οἰκογενειῶν, πατροπαράδοτος χαρμόσυνος ἡμέρα. Ὁ ἰδὼν ἀγγλικά Χριστούγεννα, ὃ γινώσκων πόσον ἡ θρησκευτικὴ καὶ οἰκιακὴ αὕτη τέρψις εἶναι κοινὴ, ἀδύνατον νὰ μὴ συγκινηθῇ καὶ θλιβῇ βλέπων ἀσθενῆ Χριστιανῶν στρατῶν ἐν τῷ μέσῳ χιόνων τῆς Ἀσίας πανταχόθεν κεχωσμένον, ὑπὸ βαρβάρων καὶ ἀσπλάγχων στιφῶν περικυκλωμένον καὶ ἀναπολοῦντα ἀπέναντι τοῦ θανάτου καὶ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν σκληροτάτων δοκιμασιῶν τὴν ἐορτὴν τῆς γενεθλίου ἐστίας. «Ποτὲ, λέγει ὁ κ. Εὐρε, ποτὲ θλιβερώτερα Χριστούγεννα δὲν ἀνέτειλαν δι' Ἀγγλοὺς στρατιώτας εἰς ξένην γῆν. Καὶ οἱ ὀλίγοι ἐξ ἡμῶν, ὅσοι ὑπὸ τῆς ἰσχύος τῆς συνηθείας ἀντήλλαξαν εἰσέτι τὰς συνήθεις εὐχὰς καὶ προσερχήσεις, καὶ αὐτοὶ ἔπραζαν τοῦτο μετὰ τινος στενοχωρίας καὶ μετὰ λόγων οἷτινες πᾶν ἄλλο ἐξέφραζον ἢ τὴν χαράν». (Ἐπεταὶ συνέχεια).

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

ΑΙ ΕΚ ΣΠΟΔΟΥ ΒΡΟΧΑΙ. — Ὑπὸ τὸ πλάτος τῶν νήσων τοῦ Πρασίνου ἀκρωτηρίου οἱ περιηγηταὶ παρατηροῦσι πολλάκις βροχὰς ἐρυθρᾶς σποδοῦ καὶ εἰδὸς τι ὁμίχλης. Τὴν οὐσίαν τῆς σποδοῦ ταύτης εἰήτητε διὰ μικροσκοπίου πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ κ. Ερεμβεργ καὶ ἐξήνεγκε τὴν γνώμην ὅτι, ἐλάχιστα μόρια διὰ τοῦ ἀέρος πανταχόθεν φερόμενα, ἐσχημάτισαν διαφανῆ ζώνην κανιορτώδη, ἣτις περιδινουμένη ἐπιπτεν ἐνίοτε ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Αἱ παρατηρήσεις τοῦ κ. Ερεμβεργ ἐγένοντο ἐπὶ ἀνεπαρκῶν ποσοτήτων ὕλης.

Τὸ φαινόμενον ἐμελέτησεν ἐπ' ἐσχάτων ἐμβριθέστερον ὁ κ. Ἐλμαν ἐρευνήσας τὰ ναυτικὰ βιβλία

1496 πλοίων, διελθόντων τὸ πλάτος τοῦτο ἀπὸ τοῦ 1845—1871.

Τὸ ζήτημα ἐμελέτησεν ἰδίᾳ ὑπὸ μετεωρολογικὴν ὄψιν καὶ κατέληξεν εἰς τὰ ἐπόμενα συμπεράσματα.

Αἱ πλεῖσται τῶν ἐκ σποδοῦ βροχῶν κατέπεσαν ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἣτις περιλαμβάνεται μεταξὺ τῆς 9' καὶ 16 μοίρας βορείου πλάτους. Ὑπὸ τὴν 6 μοῖραν εἰσι σπανιώταται, ἡ δὲ νοτιώτερα πασῶν κατέπεσεν ἐν τῇ 2^ῃ 56' βορείου πλάτους καὶ ὑπὸ μῆκος δυτικὸν 26 μοιρῶν. Αἱ δυτικώτερον παρατηρηθεῖσαι δύο βροχαὶ κατέπεσαν ὑπὸ τὴν 38 μοῖραν δυτικῶν μῆκους καὶ ἐν ἀποστάσει 300 μιλίων ἀπὸ τοῦ Πρασίνου ἀκρωτηρίου. Τοιαῦται βροχαὶ συνέβησαν καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς Σκοτεινῆς θαλάσσης, ὡς ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ Ερεμβεργ. Αἱ βροχαὶ αὗται ἔπεσαν ἅπαρ ἐν ἀποστάσει 150 μιλίων ἀπ' ἀλλήλων, διαρκοῦσαι πολλάκις ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, καὶ ἐκτείνόμεναι ἐπὶ ἐπιφανείας μεταβλητοῦ μεγέθους, οὐδέποτε ἦττονος ἐνίοτε τῶν 100,000 τετραγωνικῶν μιλίων.

Κατὰ τινὰ περίοδον τοῦ ἔτους πίπτουσι συχνότερον φαίνεται ὅτι παρὰ τὰς ἀφρικανικὰς ἀκτὰς συμβαίνουσι κατὰ χειμῶνα, καὶ δυτικώτερον, ἅμα τοῦ ἁέρος ἀρχομένου. Ἡ τοῦ ἀνέμου διεύθυνσις κατὰ τὰς βροχὰς ταύτας ἦν συνεχέστερον ἐκ βορρᾶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἐκ βορρᾶ πρὸς τὰ βορειανατολικά. Αὗται λίαν ἀκανονίστως διανέμονται μεταξὺ τῶν μνημονευθέντων ἐτῶν. Ἐπὶ 63 τυχαίων ἀνέμων κατέπεσαν ὀκτὼ ἐκ ψάμμου βροχαί. Ἐνίοτε πίπτουσι πολλάκις ἀνήμεμιγμέναι μετὰ σποδοῦ καὶ ἄμμου.

Αἱ βροχαὶ αὗται ἐπιτυμβαίνουσι βραχδυότεραι ἐφ' ὅσον προσεγγίζουσι πρὸς τὰς ἀφρικανικὰς ἀκτὰς. Ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὁμίχλη συνδέεται πρὸς τὰς βροχὰς ταύτας.

Ὁ κ. Ἐλμαν ἐξάγει ἐκ τῶν παρατηρηθέντων ἀποτελεσμάτων τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ ὕλικόν τῆς ἐκ τέφρας βροχῆς προσέρχεται ἰδίᾳ ἐξ Ἀφρικῆς καὶ τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς Σαχάρας. Οὐχ ἦττον δυνατόν ἐνίοτε ὅπως παραθῇ κρᾶμα μορίων, ἐκ τῆς νοτίου Ἀμερικῆς προσρχομένων.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐπίσης υπερήφανοι, διαφέρουσι δὲ μόνον κατὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τοὺς τρόπους, καθ' οὓς τὴν υπερηφάνειαν αὐτῶν ἐκδηλοῦσιν.

Ὁ ὑπεύθυνος Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ/ΑΣ.